

Bruksela, 29 czerwca 2020 r.

REV1 – zastępuje zawiadomienie

z dnia 12 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE DOTYCZĄCE ŁĄCZNOŚCI ELEKTRONICZNEJ, W TYM ROAMINGU

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r.³ Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium⁴.

W okresie przejściowym Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁵, w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Ponadto po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim w odniesieniu do wdrażania i stosowania prawa UE w państwach członkowskich UE.

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

³ Okres przejściowy może, przed dniem 1 lipca 2020 r., zostać jednorazowo przedłużony o rok lub dwa lata (art. 132 ust. 1 umowy o wystąpieniu). Rząd Zjednoczonego Królestwa jak dotąd wykluczał takie przedłużenie.

⁴ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁵ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej mającej zastosowanie po zakończeniu okresu przejściowego.

Porady dla zainteresowanych stron

Zainteresowanym stronom, dostawcom sieci lub usług łączności elektronicznej zaleca się w szczególności, aby ocenili skutki zakończenia okresu przejściowego w świetle niniejszego zawiadomienia.

Dostawcom i klientom usług łączności elektronicznej zaleca się, aby przygotowali się na zakończenie obowiązywania między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem przepisów dotyczących korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju (przepisy RLAH) oraz limitu cenowego dla regulowanych usług łączności wewnątrzunijnej.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do przepisów UE w dziedzinie:

- bezpieczeństwa sieci i informacji;
- handlu elektronicznego i neutralności sieci;
- blokowania geograficznego;
- ochrony danych osobowych; ani
- podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do świadczenia usług

Tych kwestii dotyczą inne zawiadomienia, które są w przygotowaniu lub zostały opublikowane⁶.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie łączności elektronicznej nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa.

Do tych uregulowań prawnych należą⁷:

- dyrektywa (UE) 2018/1972 ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej;⁸

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_pl

⁷ Należy zauważyć, że wykaz ten zawiera przepisy, których niniejsze zawiadomienie w pierwszym rzędzie dotyczy. Został on opracowany wyłącznie dla celów informacyjnych i nie jest w związku z tym ani wiążący, ani wyczerpujący.

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

- dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej (dyrektywa 2002/58/WE)⁹;
- decyzja o spektrum radiowym (decyzja nr 676/2002/WE)¹⁰;
- rozporządzenie (UE) 2018/1971 ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC);¹¹
- rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii¹²;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej¹³;
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej¹⁴;
- a także kilka zaleceń Komisji dotyczących powiązanych kwestii, w tym:

Dyrektywa ta uchyla ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r. następujące cztery dyrektywy: dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33; dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o zezwoleniach), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21; dyrektywę 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o dostępie), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7; oraz dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o usłudze powszechnej), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

- ⁹ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.
- ¹⁰ Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.
- ¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 1.
- ¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.
- ¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012, Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1.
- ¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155 z 23.5.2014, s. 1).

- zalecenie w sprawie rynków właściwych (dotyczące określania rynków podatnych na interwencje regulacyjne)¹⁵ oraz
- zalecenie dotyczące jednolitych obowiązków niedyskryminacji i metod kalkulacji kosztów¹⁶.

Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami po zakończeniu okresu przejściowego:

1. OGÓLNE ZEZWOLENIE

Usługodawcom mającym siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim UE przysługuje prawo do udostępniania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej we wszystkich pozostałych państwach członkowskich bez wymogu posiadania tam jednostki organizacyjnej. Na podstawie przepisów UE tacy usługodawcy mogą rozpocząć udostępnianie sieci i świadczenie usług łączności elektronicznej bez konieczności uzyskania jednoznacznej decyzji właściwego organu i objęci są jedynie systemem ogólnych zezwoleń w każdym państwie członkowskim, w którym udostępniają sieci lub świadczą usługi. Z ogólnego zezwolenia wynikają prawa i obowiązki w odniesieniu do udostępniania sieci i świadczenia usług łączności elektronicznej, a państwa członkowskie mogą wymagać od usługodawców tylko powiadomienia, bez obowiązku stosowania okresu zawieszenia (art. 12 dyrektywy (UE) 2018/1972).

Po zakończeniu okresu przejściowego dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej mający siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, a nie w Unii Europejskiej, nie będą już korzystać ze swobody świadczenia usług łączności elektronicznej i udostępniania sieci, a więc z systemu ogólnych zezwoleń w państwach członkowskich UE. Aby korzystać z systemu ogólnych zezwoleń w państwach członkowskich UE, podmioty te będą musiały posiadać siedzibę w Unii Europejskiej.

2. STAWKI ZA ZAKOŃCZENIE POŁĄCZENIA W SIECIACH STACJONARNYCH I KOMÓRKOWYCH

Po zakończeniu okresu przejściowego unijne ramy prawne, które doprowadziły do niskich, zorientowanych kosztowo stawek za zakończenie połączenia głosowego na rynku hurtowym¹⁷, nie będą już miały zastosowania do dostawców usług w odniesieniu do połączeń między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem.

¹⁵ Zalecenie Komisji 2014/710/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie rynków właściwych w zakresie produktów i usług telekomunikacyjnych w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (zalecenie w sprawie właściwych rynków), Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 79.

¹⁶ Zalecenie Komisji z dnia 11 września 2013 r. w sprawie jednolitych obowiązków niedyskryminacji i metod kalkulacji kosztów w celu promowania konkurencji i poprawienia otoczenia dla inwestycji w sieci szerokopasmowe, Dz.U. L 251 z 21.9.2013, s. 13.

¹⁷ Stawki za zakończenie połączenia na rynku hurtowym to opłaty uiszczane przez operatora jednej sieci na rzecz innego operatora za umożliwienie jego klientom wykonania połączenia.

Organ regulacyjny Zjednoczonego Królestwa będzie miał swobodę ustalania stosowanych przez usługodawców stawek za zakończenie połączenia w sieciach stacjonarnych i komórkowych w Zjednoczonym Królestwie i może zdecydować, że nie będzie regulować cen na rynku hurtowym.

3. OPŁATY DETALICZNE ZA REGULOWANE USŁUGI ŁĄCZNOŚCI WEWNĄTRZUNIJNEJ

Po zakończeniu okresu przejściowego ceny detaliczne dla konsumentów za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej¹⁸, których górny limit wynosi 0,19 EUR za minutę połączenia i 0,06 EUR za wiadomość SMS, nie będą już miały zastosowania do konsumentów z UE i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do połączeń między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem. Może to prowadzić do wzrostu cen detalicznych dla konsumentów za połączenia między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem.

4. ROAMING

Po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim do celów unijnych przepisów dotyczących roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii Europejskiej (rozporządzenie (UE) 531/2012).

Dostawcy usług roamingu na rzecz klientów korzystających z roamingu (zwani dalej „dostawcami roamingu”) prowadzący działalność w Unii Europejskiej:

- składając wniosek o hurtowy dostęp do usług roamingu, nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących operatorów sieci łączności ruchomej działających w Zjednoczonym Królestwie do uwzględniania wszystkich uzasadnionych wniosków o hurtowy dostęp do usług roamingu (art. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012);
- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE w sprawie maksymalnych hurtowych opłat roamingowych, które operatorzy sieci odwiedzanej działający w Zjednoczonym Królestwie mogą pobierać za świadczenie hurtowych usług roamingu w obrębie Unii Europejskiej (art. 7, 9 i 12 rozporządzenia (UE) 531/2012).

Korzystający z roamingu klienci dostawców usług roamingu działających w Unii Europejskiej:

- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących ich dostawcę usług roamingu do nienakładania na nich jakiegokolwiek dodatkowej opłaty oprócz krajowej ceny detalicznej za korzystanie z usług roamingu w Zjednoczonym Królestwie (wykonane lub odebrane połączenia, wysłane wiadomości SMS i usługi transmisji danych), pod warunkiem uczciwego

¹⁸ Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2120 „regulowana usługa łączności wewnątrzunijnej” oznacza usługę łączności interpersonalnej wykorzystującą numery zainicjowaną w państwie członkowskim krajowego dostawcy konsumenta i zakończoną na jakimkolwiek stacjonarnym lub ruchomym numerze z krajowego planu numeracji innego państwa członkowskiego, za którą naliczana jest, w całości lub w części, opłata oparta o rzeczywiste wykorzystanie.

korzystania (art. 6a i 6b rozporządzenia (UE) 531/2012 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286¹⁹); ale

- podczas pobytu w Zjednoczonym Królestwie będą nadal czerpać korzyści z przepisów dotyczących obowiązków w zakresie przejrzystości, określonych w art. 14 rozporządzenia (UE) 531/2012 (połączenia głosowe i wiadomości SMS) oraz w art. 15 rozporządzenia (UE) 531/2012 (transmisja danych).

Dostawcy usług roamingu działający w Zjednoczonym Królestwie:

- składając wniosek o hurtowy dostęp do usług roamingu, nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących operatorów sieci łączności ruchomej działających w Unii Europejskiej do uwzględniania wszystkich uzasadnionych wniosków o hurtowy dostęp do usług roamingu (art. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012);
- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE w sprawie maksymalnych hurtowych opłat roamingowych, które operatorzy sieci odwiedzanej działający w Unii Europejskiej mogą pobierać za świadczenie hurtowych usług roamingu w obrębie Unii Europejskiej (art. 7, 9 i 12 rozporządzenia (UE) 531/2012).

Korzystający z roamingu klienci dostawców usług roamingu działających w Zjednoczonym Królestwie:

- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE zobowiązujących ich dostawcę usług roamingu do nienakładania na nich jakiegokolwiek dodatkowej opłaty oprócz krajowej ceny detalicznej za korzystanie z usług roamingu w obrębie Unii Europejskiej (wykonane lub odebrane połączenia, wysłane wiadomości SMS i usługi transmisji danych), pod warunkiem uczciwego korzystania (art. 6a i 6b rozporządzenia (UE) 531/2012); oraz
- podczas pobytu w Unii Europejskiej nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE dotyczących obowiązków w zakresie przejrzystości, określonych w art. 14 rozporządzenia (UE) 531/2012 (połączenia głosowe i wiadomości SMS) oraz w art. 15 rozporządzenia (UE) 531/2012 (transmisja danych).

Na stronie internetowej Komisji dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego można znaleźć ogólne informacje dotyczące prawodawstwa Unii mającego zastosowanie do łączności elektronicznej (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/telecoms>) i roamingu (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>). W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

¹⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286 z dnia 15 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny, Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 46.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii